

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Michelangelos Slaver

Citation: Michaëlis, Sophus: "Michelangelos Slaver", i Michaëlis, Sophus: *Livets Fest*, 1900, s. 14. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-michs_05-shoot-workid55132.pdf (tilgået 18. april 2021)

Anvendt udgave: Livets Fest

MICHELANGELOS SLAVER

I.

☒ Som et Frø, der sukker
sovende i Mulde,
naar det sagte lukker
op sin første Kim
— det er Spiringstimen,
det er Tid at skulle,
Tid at sprænge Hinden,
løsne Jordens Binden —
som et Frø, der sukker
sovende i Mulde.

☒ Hvorfra denne Dragen,
dette Sug mod oven?
Som en Drøm om Dagen
er den første Kim,
15 og dog rummer Kimen
i sig hele Skoven.
Spæde Planteaander
i Herskerdrøm sig vaander.
Hvorfra denne Dragen,
dette Sug mod oven?

☒ Tyst et Hjerte banker
under Mulde bundet,
Livets Fostertanker
slumrer i dets Slag.
Dog er alle Slægter
af dette Hjerte rundet,
alle Livets Celler
det som Afkom tæller.
Tyst et Hjerte banker,
under Mulde bundet.

☒ Blindfødt er vor Higen,
men mod Lys vi længes
— som en Spires Stigen
mod den frie Luft.
Naar skal Øjet aabnes?
16 Fosterhammen krænges?
Al vor Tro og Viden
forældes kun med Tiden.
Blindfødt er vor Higen,
men mod Lys vi længes.

II.

☒ Han vil vride sig op af den lastende Muld,
han vil slide sin Krop af den bastende Sten,
han vil stemme fra Skorpen de musklede Ben,
til de slemmes af Jorden som udvasket Guld.
Der skal komme med blodige Faner
et Tog af Titaner,
der raner
det himmelske Lys.

☒ Han staar op, som de kødrøde Orme gaa frem
efter Regnskyl af Jord som en bugtende Spy,
som de Døde, der, vakt af Basunernes Gny,
sprænge Kisternes Laag, Gravkældrenes Lem.
Da knækkes der Nagler og Lænker,
mens Ildregnen stænker
og sænker
det himmelske Lys.

17

☒ Naar han bryder sit Aag med sin dyriske Kraft,
skal han rette sin Nakke og ryste sin Lænd:
Som fra Gruber af Kul ser han Solen igen,
og han svinger sin Arm som en Kølle paa Skaft;
og hans Blik under Brynenes Buer
har rødsprængte Luer,
der truer
det himmelske Lys.

☒ Og da vakler Tyrannernes Trone og Mur,
og da bølger et Stød gennem Jordskorpen op:
Det er Slaven, der retter sin trodsige Krop
— ve den, der vil holde et Jordskælv i Bur!
Da revner de knugende Hamme,
da stiger en Flamme
at ramme
det himmelske Lys.